

શ્રાવ-મસ્તાની નાટકના ગાયનો.

“ શ્રી ભારત નાટક સમાજ ” માટે

જાપાની પ્રસિદ્ધ દરનાર,

શ્રી ભારત નાટક સમાજના માલિક ”

“ તદાપાદ-” મંદ્ર પ્રકાશ ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ અને

ભાવનગર.

“ શ્રી વિદ્યા-વિજય ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં બાંધ્યું.

શ્રી

ખાજરાવ-મસ્તાની નાટકના ગાયનો.

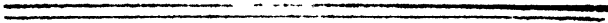
“ શ્રી ભારત નાટક સમાજ ” માટે.

છપાવી પ્રતીક ૨૦૨૧

શ્રી ભારત નાટક સમાજના માલિક.

આવૃત્ત ૧ લી

અમદાવાદ “ ચંદ્ર પ્રકાશ ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

અને

વનગર ધી “ વિદ્યા વિજય ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું

સંવત ૧૯૬૦.

સને ૧૯૦૮.

કીંમત રૂ. ૮-૨-૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
જાનદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

૧૧૨૪
૬-૨-૬

સને ૧૮૬૭ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે ૧૯૪૨ નાવી સર્વે ૬૬ માફીએ ૨૫
રાજ્યના હિમાને આ બુક અદરની કોઈપણ ગાયનની લાઈન અથવા નાટકના
માલીકની રજા મીનાથ છાપવો છપાવવો કે બજાવવો નહિ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૧૨૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બાબુશાવ મૂર-લાની બાલની
ગાથા

વિષય ૬ - ૨ - ૪

મુખ્ય પાત્રોના નામ.

પુરુષ વર્ગ.

બાજીરાવ—		પેશ્વા
શાહુ માહારાજ—	..	સતારાનો રાજા
ચંદ્રસેન—		ધનાજી બાધવનો પુત્ર.
બાપુસાહેબ—		એક મુસ્લિમી નોકર.
નીઝામ—		જ્વરાડ પ્રાતનો મુખો.
લટપટ (રામા)—	..	બુદ્ધિમાનનો બ્રાહ્મણ.
નાનાસાહેબ—		બાજીરાવનો પુત્ર
માધવદાસ—	..	દેવીનો પુત્ર
ચટપટ (ગંગાધર)—	.	માધવદાસનો પુત્ર.
કલ્યાણસ્વામી (અમ્હે દસ્વામી)		બાજીરાવનો ગુરુ
રામદાસ—		કલ્યાણસ્વામીનો ગુરુ
શીરોમણી—		મુખ્ય છોકરો
બગલો—		શીરોમણીનો નોકર.

સ્ત્રીવર્ગ.

મસ્તાની—		.. બાજીરાવપર મોહિત થનાર સ્ત્રી.
કાશીબાઈ—		.. બાજીરાવની પરણેલ સ્ત્રી
મોહીની—		.. નગવાસી નાયકા
મળુલા—		.. મુખ્ય શીરોમણીની સ્ત્રી.
પદ્મણી—		.. મળુલાની દાસી
લક્ષ્મી (ગોપીકા બાઈ)—		.. ત્રણકરાવ સરદારની છોકરી (નાના-સાહેબની સ્ત્રી)

ચોપદાર, સીમણ, કસી, સીમે, હોતકર, ગાયકવાડ, ડેશી, દતાજી, ઉતર વીગેરે, વીગેરે.

બાહરાવ-રાસ્તાની

નાટકનો ટુંક સાર,

— ❀ —

અંક પહેલો

૧ સુત્રધાર, બાળાઓ, ગીરનારી, ગુરુ સ્તવન નાટકની ચરચા.

૨ શાહુની કચેરી, અંદ્રસેનને મહેલુ દેસી અંદ્રસેન, બાહરાવનું પોગળ ખેલવું, બાહરાવનું આવવું, અંદ્રસેન, બાહરાવનો સવાદ, તરવારનો ત્યાગ, અંદ્રસેનને કાઢી મુકવો, અંદ્રસેનને બંધો લેવા તૈયાર થવું, નીઝામના લીલાકે, બાહરાવની નીઝામપર સ્વારી.

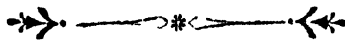
૩ લટપટ (રામાનું બીજા માગવા આવવું મસ્તાનીનું સાબળવું. તેને હકીકત પુછી, દીલગીર થઇ, નોકરીએ રાખી લેવો બાહરાવનું આવવું. બાહરાવનું શીઘ્રે, હોલકર ત્યા ગાય-કવાડ સાથે વેશાતરમા આવી. નીઝામના દરબારમા જવું.

૪ નીઝામનો ખાનગી દરબાર પ્રથમ તેની બાહરાવ તરફથી નશીયત, વક્ત વીનોદ સરદેશમુખી ચોંચાઇના હક લેવા. રવાના થવું નીઝામની અહસોસી, મસ્તાનીનું બાહરાવ-ફોનપર આશક થવું, અને તેથી નાસવાનો વીચાર.

૫ મસ્તાની એ વખત થયા. લટપટ ને બોલાવેલ
લટપટ સીડી નાંખવી બન્યાં સીડી ઉપરથી કતરવું મસ્તાનીનું
જવું ચંદ્રસેનનું સીપઈ માથે આવ્યું લટપટનો પ્રપચ મસ્તા-
નીની આશકામગા ચંદ્રસેન, લટપટ માથે સોધરા જવું

૬ ગામબહાર ધર્મગામ નાની મથળે મસ્તાનીનું રહેવું.
લટપટ અને ચંદ્રસેનનું આવ્યું લટપટનું ચંદ્રસેનને બનાવવું
લટપટ પાસે મસ્તાનીનું જલ્દી થયું જ્યાંની મક્તિનું ઉત્તરણ,
ચંદ્રસેનને ધાયત કરવો લટપટ અને મસ્તાનીનું નાશી જવું
ઉતારનું આવ્યું, ચંદ્રસેનને સારવાર વાન્ટે લઈ જવો.

૭ બાહરાવની છાતળી બાહરાવ મસ્તાનીનો ખુખી-
કારક દેખાય.

અંક ૧ જો.

૧ કશીબાઈનો વપનાનાસાહેબનું મસ્તાનીનો દ્વેષ રાખી
આગમન કાશીબાઈનું મમતવવું બાહરાવનું આવ્યું કાશી-
બાઈનું જવું. બ નેની જાજી નાનાસાહેબને કેદની સજા
સીપાઈનું નાનાસાહેબને ન જવું.

૨ માતાના પુત્રી અશ્વવદાસની પુત્રી લટપટ (ગગા-
ધર) સથે પસા સ વધી તરર આપની સામે ઇચ્છીશ રોડ તથા કાગી-
માની પેડી લઈ મોડના રાડને ત્યાં જવું

૩ મસ્તાની ગયા બાબતની ચંદ્રસેનને વ્યાકુળતા લટ-
પટનો મેળ પ એકાબીબનો વેશભાવ ચંદ્રસેનને બાહરાવને

જીવ શેવા નીચાર ચટપટને સમજવવો ચટપટનું નીમકલલાલીથી જવું
 લટપટનું આવવું ચટપટનું ચહા ખીસકુટ ખાતા ખાતા આવવું લટપટ
 સાથે અચકાવવું બન્નેનો વીવાદ લાયબલમા લોહી લુહાણ ચંદ્રસેનનું
 આવવું, ચટપટને લખ જવો

૪ મસ્તાનીનું નાનાસાહેબને જેલમાંથી છોડાવવું સીપાઈ
 ઇને સમજણ નીમકલલાલીનો દાખલો

૫ મોહીની ત્યા ઉસ્તાદની ગમ્મત ચટપટને રડીઆજની
 શીક્ષા દુનિયાને નાયકોનો પ્રત્યક્ષ દાખલો ચટપટનો પરતાવો

૬ ચટપટ અંો છોકરોગો, નીશામાજ, જુગારી ત્યા રડી-
 આજની લાત્રનું ખાત, સગમાર્ગપર ચટપટનું આવવું.

૭ બાહરાવ મસ્તાનીનો પ્રેમ નાનાસાહેબનો પ્રવેશ,
 સતાઈ જવું ચંદ્રસેનનું આવવું નાનાસાહેબે ચંદ્રસેનને ધાયલ
 કરવો ચંદ્રસેનનો પ્રપચ પ્રપચમા ફાવવું બાહરાવે મસ્તાની
 ત્યા નાનાસાહેબને કેદની સજા કરવી

અંક ૩ જો.

૧ મસ્તાનીનું પ્રેમ મસ્ત થવું, બાહરાવનું રટણ કરવું
 ચટપટ, લટપટનો પ્રવેશ સીપાઈનો ધાત, ચંદ્રસેનનો પ્રવેશ,
 મસ્તાની સાથે પ્રેમવીનોદ, ચટપટ લટપટ મળી ચંદ્રસેનને બાધવો
 મસ્તાની તથા લટપટનું જવું ચટપટની ચંદ્રસેનને શીખામણ
 સીપાઈનું આવવું ધમાધમી.

૨ કલ્યાણ સ્વામીનો ચટપટને ખાવો ન થવા વીશે ઉપર દેશ શીરોમણીનો પ્રવેશ, ભગલાનો મેળાપ જવું, પદ્મણીનું પ્રોતાના રૂપ વીશે વખાણ કરતા આવવું. ઇશકના મારનો દાખવેલ બધાનું જવું મંજુળાનો પ્રવેશ, ડાયવર્સ લેવાનો વીચારે બગીચામાં જવું.

૩ ચટપટ મંજુળાનો ખુબી કારક પ્રેમ, મેળામ, ધણી સાથે ન જવા વીશે વાત, ચટપટની યુક્તિ, પ્રપચનો બ્યબચકાર.

૪ બાહરાવની બે બાન સ્થીતી, સનીપાતના ચીન્હો બે જાનગા ઉડી ચલ્યા જવું, બધાએ શોક કરવો તપાસ માટે જવું.

૫ મંજુળા અને ચટપટનો નારી જવાનો નીશ્ચય મંજુળાનો ધણી શીરોમણી સાથે પદ્મણીને વળાવવાનો વીચાર, શીરોમણીનું આગમન, બંને ની ધમાધમી, મંજુળાની માનું આવવું. જમાઈને સમજવવું તથા છોકરીને શીખામણ દેવી. મંજુળાનો પ્રપચ, પ્રપચના પાર ઉતરવું નાસી જઈ ચટપટને મળવું.

૬ લક્ષ્મી (ગોપીકાગાઈ) તથા નાનાસાહેબનો મેળાપ, પ્રીતી લીનો, સ્વોકાર, કલ્યાણસ્વામીનું આગમન, બેવું પ્રસન્ન થવું નાનાસાહેબને સીગાઈથી બાહરાવ શુભ થયાની ખબર મળવી. જુદા પડવું.

૭ મસાણા બે બાન સ્થીતીમાં બાહરાવનું આવવું, નાનાસાહેબ તથા બાહરાવનો મેળાપ, દત્તાત્રયનું બધાને તેડવા જવું કલ્યાણસ્વામીનું આવવું-બાહરાવનું મૃત્યુ, રામદાસ-

સ્વામીનું દર્શન પેદ્યાની વંશાવળી સાબળતી, રાજ મંડળનું આવવું મસ્તાનીએ ખજરથી ચંદ્રસેનને મારવો, પોતે પણ મોતને હવાલે થયું.

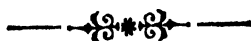
૮ ચટપટ, મંજુળાનું વાડીમા રાત રહેવું, શીરેમણી પદ્મણી તથા લાલાનું આવવું, હાસ્યવીનોદ ધમાધમી સીપાઇનું આવવું બધાનું ઝંઝેરીમા લમ જવા.

૯ નાનાસાહેબને શાહુમહારાજ તરફથી પેરવા પદની સોપણી તથા નાનાસાહેબ હસ્તે ગુનહુઆરનો ઇન્સાફ, છેવટનો આનંદ આનંદ આનંદ.

બાજરાવ-મસ્તાની.

નાટકના ગાયનો.

અંક પહેલો

સુ૦ બા૦—

૧

જ્ઞાતા ગુરૂ ગીરનારી	
દાતા દિન જન ભારી—	જ્ઞાતા૦
અત્રી તનુ અવતારી	
દીગંબર ત્રીપુરારી	
ત્રીગુણાત્મક મોહભારી—	જ્ઞાતા૦

બાળાઓ—

૨

(છે) દુનિયાની રંગત ન્યારી, કરે કાર્ય ન બેઈ વીચારી
(જે) એકે કુમતી ઉચારી, હા હા હા કરી લીધે ધારી.
ગાડરીઆ પ્રવાહ સમાને, અંધ થઈ વીચરશે આમ
પડે ન પારખ પંડીત પ્રેમી, ગાળ ખોળ સમ ખરચે દામ
કેસર કુમ કુમ એક ધારી, સરખી ગણે સતી વ્યભીચારી
(રે) કરે કસોટી નવ કોઈ કારી, પડી ટેવ ટળે ન નહારી.

(૧૦)

બાળાઓ—

૩

તાત ધીર ધારી જીએને મતિહાસમાં.
સુદ સતીઓ પ્રતાપ જન્ત પામીઓ પ્રકાશ--ધીર૦
સીતા દ્રૌપદી મદોદરી ઉજાસમાં—
અહલ્યા તારા કુન્તા ભવે ભાસ
સારઠાણીને પદ્મણી હુલાસમાં—
સત્ય કાળે વરી જઈ હુતાસ
ભાયાં ભુખણ તે દારા દુશણ વીના
કિર્તી ચાપાસ અનીતિનો કરે નાશ— ધીર૦

દરબારીઓ }
તથા વારાંગના. }

૪

રહો અચળ સ્થળ મુખ સદા—
ભારત ધર્મના ભાણ, પ્રગટયા ચતુર મુગ્ધણ.
નું થાઓ કલ્યાણ—અરીનષ્ટ
થાય નીશદીન ચરણ શરણ મન્દે.
તજીને મહા મોહ આપદા.— રહો૦
પામે પુરપતી સદે જય જય જય જય,
ધારો સુનીતી ટાળો અનીતી,
જામે જુગ જશ જદા.— રહો૦
વારાંગના— ૫
ગાઓ હુળી મળી સેયર,

આન દેથી ચહો ઉમાવર હર— ગાઓ
 આ તન મન ધન વારે સહુ જન.
 મુખ કરતા, દુઃખ હરતા, રૂપ ધરતા, ભુખ ભરતા,
 સીવકટુ કંઠધર. ગાઓ
 ધાકીટ કીટધા-કીટ કીટ કીટધા.
 કડાનધા કીટધા કડાનધા કીટધા કડાનધા.—ગાઓ

બાજરાવ—

૬

ટાળુ લખ્ય ઝપેટમાં સર્વદા.
 ભુચર ખર ખાળી રાખવો સદા.— ટાળુ
 દીસાઓ ડાલાવું નીજમ નમાવું.
 જોશે આ ભુજ હાની વોરી લેશે આપદા.
 અનાડીને અતી રીક્ષા દેવી ન્યાયથી તદા.—ભુચર
 ચાતુરી ચલાવું દુદામા ફસાવું.
 સપાટે સજા જરૂરે જમાવું હું જદા.
 આયે ધર્મ વીરોધીને મસ્તકે માફે ગદા—ભુચર

લટપટ—

૭

લટપટ લાડને લેહુજમાં નોકરી મળી ઝટપટ
 ચટપટ ચીન માફ થાએ, તજવી ખાલી ખટપટ
 નવ ભવે હવે માગવી પડશે, ભમી ભમીને ભીખ
 રોજ મોજની ખોળમાં ખાંતે ફરમુ ઠીકાઠીક
 કરવી પડશે નહીં માથા ઝીક, મોટા માનદાતાની નવ ખીક,
 (રહીશુ ગુલનાનમાં, જમશુ મકાનમાં, સુવું મેદાનમાં

(૧૨)

હયા આસમાનમાં, લઇશુ સદસદ)—લટપટ

ખાજરાવ }
તથા સરદારો } ૮

ગામ ગરાસ છુટીને લાવો રંભાવરો યુદ્ધમાં થઇ શુરા
રામ રમાવો તોડી દુષ્ટ તન કરો શુરા
જજીરે જકડી, -યવનો પકડી, -સકળે સકડી,
પાપી કરો પુરા જનનીહાં, લજવોમાં,
તડકી ઝડકી એ અરીઓ તણા કુંડાવો પુરા. ગામ

મસ્તાની— ૯

મધુરી મુરતી આ.
આવ્યો ઈંદ્ર એ અવનવો, ભૂતારવા મધુરી૦
મમ મસ્તીમાં સ્થીર નવ રહેતું,
મલીન થઇ મતીઆ. . . . આવ્યો૦
મત્ર ભૂરકીથી ભરમાવી
ખાળે રતી પતી હાં આવ્યો૦

લટપટ— ૧૦

બસ હું બ-યો કું ફાંકડો ભુઓ છત્રપતી આ છેલી-
વાવાવાજ વાવા
આડો છે મુછનો આંકડો, રહીશુ રસ રંગમાં રેલી-
હાહાહાજ હાહા

(૧૩)

ઓઁ ઠોકર ઝેક ઠમકાવશું, તો મળશે રૂપીઆ થેલી-
 વાવાવાલ વાવા
 મુપદ્રણી પરણી લાવશું, ને ખનાવશું હુવેલી-
 હાહાહાલ હાહા
 બહુ ગાડી ઘોડા રાખશું ને થઇશું સુંદર સેલી-
 વાવાવાલ વાવા
 ચાકર પર ચાલુક દાખસું ને ફક્કડ ખનશું રેલી-
 હાહાહાલ હાહા
 નીત નાંચકાઓ નચાવશું, ગાન તાને રહીશું ખેલી-
 વાવાવાલ વાવા
 ચતુરાઈ રીત ચલાવશું, મોભે કરશું મન મેલી-
 હાહાહાલ હાહા
 કોડો પત્તી કહાવું કરસું, કોક કળાએ કેલી-
 વાવાવાલ વાવા
 નવું કાને કોઈનું લાવશું, આનદની થાશે હેલી-
 હાહાહાલ હાહા

મસ્તાની— ૧૧

સાદા થભે શૈલેશ્વર સ્વામી, ધ્યાને ધરણી ધર ધરભેલ
 કૃપા કૃપાળુ કરભે વાલા, વારે વેગે વેલા ચડભેલ—
 એ સાદાથભે
 ભાવીક ભક્તો ભવથી તાર્યા, ભય ભીડ ભંજન હરભેલ
 હિમાનાથ અરણ્ય અખળાની,
 આજે અંતરથી ન વીસરભેલ,

(૧૪)

વીજયા ચુરસરી તજજો ભોળા, વારના માની ક જોછ.

અ સાદી૦

મસ્તાની—

૧૨

અરે જ જ જ દુર થા થા થાને કુકર્મી કામી
પાપી પરાણે પ્રીત નવ થાયે લે તું માની-અરે૦

અંદ્ર—

માન માન માતુંની તું શીદને સતાવે.
શર્મ તણને સહુણી લેટ જદદી ભાવે.

મસ્તાની—

શરીને સતાવવામાં હાની છે હરામી.
એ વાતમાં ન ખામી, નકામી, ખદનામી-પાપી૦

લટપટ—

૧૩

ન સુખી સતીને સતાવનાર—
થાયે થાયે ખલકની વીશે ખવાર—(હા હા) ન૦
દુર્યોધનાદિ કીચકનો થયો છે સહાર.
રાવણાદિ દાનવે ખાધો છે રામા માટે માર.
જુઓ તે ચીતાર—જે જન રમે જાર,
અંતે છે લાચાર-પામે દુઃખ અપાર— ન૦

મસ્તાની—

૧૪

મીડી મરમાળી આંખ અણીઆળી,
તન મન હરતી નમણી નીહાળી— આંખ૦

(૧૫)

લડના લોભાણી છે, ઝેઈ જાદુવાળી.
કામ શરે લેદીને, મર્મ સ્થળે છેદીને, દૈહસુ પ્રજાળી,-આંખ
લવ્ય મનોહરી છબી ભૂપ લાળી.
નરવર નામીએ સાહુકર સ્વામી એ બનું હુ સુ ખાળી-આંખ

મસ્તાની--

૧૫

ચાલો રસીક રમાડુ રગમા
મુખે સેજે મુવાડું સંગમાં
અનંગના ઉમંગમાં.

ચાલો

ખાજરાવ--

વાહ વાલી મધુરી વાણી તારી લલચાવે આવાર
વા વા વા
ચાલી નહી ચાતુરી મારી નારી તું હુ શીયાર
આ હા હા

મસ્તાની -

વાહાલા વખાણો અર્થ મુજને હું અખળા
અવતાર,

ખાજરાવ-(કેમ, કેમ)

મસ્તાની--

સાથી મુજલવીજ સ્યામા હોડી તરે નહી
લવપાર (આએમ) અનંગના, ઉમંગમાં.-ચાલો

(૧૬)

અંક બીજો.

કાશીબાઈ—

૧૬

હરી રાખો લાજરે અછત નાથ કહેવાય સુખે દીન જાય,
હૈયું હરખાય વીજય કીરતીના જમ જશ ગવાય. હ.
યવન ઇળને ઇળ કરીને આવ્યા અહીં રાય,
બુવન મહા સર કરીને સત્યે છીધી સહાય. હે.

સખીઓ—

૧૭

સખી શરદ પુનમની રાત રણીયામણી રાજતીરે
લોલ એ... .. સખી૦
નથી પતિ કરમની વાત કહું ક્યાંય હુ લાજતીરે
લોલ એ સખી૦
અતિ મદન અગન તન બાળે કે બાવરીહુ થતીરે
લોલ
જતી તદન જદન જાન બૂલી કે ભાવથી ન સૂતી
રે લોલ એ... .. સખી૦

સાખી.

જોબન જોર વધું વળી, ચિત્ત અંચળ રહે રોજ,
પતિ વશ્યા પરદેશમાં પામી નહિ કાંઈ મોજ.
શયન બુવન જતાં સોજમાં સ્વામી સાંભરી આવે,
નયન ભર્યા મુજ નીરથી ફર કામ સતાવે.

(૧૭)

સાખી.

વાંસા વીત્યો વાયદો, વામા ભેતી વાર,
 તરશ્યું ચાતક ટપાવળે, પ્રેમ નીરને માર.
 સરખી સૈયર મળી હાંસી કરે છે, મારી નણ્ણલ મેણ્ણલ
 સાસુ સંતાપે વળી દીયર દુલાવે જૂઠી જેઠાણી જમડાં
ભોલે રે
ભોલે રે. મરહો

નાનાસાહેબ—

૧૮

પીતાજી કરશે જે જન પાપ પામશે બદલો આપોઆપ
 ગળીપર બેસી મૂકે કાપે પડી પૃથ્વી પામે સંતાપ. પીતાજી
 જીએ મૂખ લાવીને શું આપ,
 હશે તેવી પડશે ખરી છાપ,
 કદી કુર કામ કરે બે આપ,
 પુત્રને આપે નહી પ્રભુ તાપ,
 બાળ દુલવી શીરદયો શીર આપ,
 શાણા થઇને શું ખાઓ થાપ—

પીતાજી

બાજરાવ—

૧૯

ભરે ભરે ભરે કપૂત કુંવર મુજને શું સમજાવ
 બહુ બકી મુજને શું બનાવ— ભરે
 છેલે છેકરા શીખ શું આપ.
 બાળકથી કદી બીશે ન આપ.

નાનાસાહેબ—

કશ પ્રતાપ, છે અમાપ, માનો આપ,
ખાચરાવ —(ચાલ-ભવ) જરેં

નાનાસાહેબ ૨૦

પીતા લાન ભૂલોના, પડી પાપી સીને પાસે.
પુત્રને ફસાવ્યો ફંદેહા— પીતાં

સાખી

સાચુ કહેતાં આ સમ, છે અવલો એ ન્યાય.
વીધ વેલી વાવે કદી, અમૃત ફળ નવ થાય.
કોગરના ફુલોના, પછી પસ્તાવો થાશે.
શત્રુને હસાવે ફંદેહા— પીતાં

ચટપટ— ૨૧

પીયે ફેવી ખાન્ડી ઉલ્યાંબ ખાટલીને ફાડી (હટ હટ)
મળી બેચાર દોસ્ત, જશું ખાવાને ગોસ્ત.— પીયેં
પુલાવ પાંડેં સારા, ખાડેં આવલ હુ ખારા.
જાડેં મારગ મુઘારાની હું સટસટ.
રહીએ રાગ રંગમાં, કોના આપની તમા.
ખારીને ધારીને રમશું વીજરીને ચાલો ચટપટ.— પીયેં

ચ દ્રસેન— ૨૨

ગઈ ગૂમથઈ મસ્તાની એ ખારી રે મારી,

(૧૯)

કમ દુઃખ દીસ દુભાવ્યુ રે મુજને વિસારી.
વન વન તન ભટકેછે આજ,
છોડી અનધન સુખ સહુરાજ.
કાજ તારે થયો તારાજ,
ધાજ કારી કર્યો નારાજ.
આજથી છોડી સરવે લાજ,
ભમીને ભાળ લઉં તારી.—

૩૪૦

દાસીઓ—

૨૩

બની ઠની સુદર શેકાળી શોભે શુગાર આ
ભુઓ નાભુક નવેલી નાર આ. બની

નાયકા—

મોડા ભુપ નમાવું ચુપ બનાવું,
ધનધરા હરું કામ વશ કરું કૃતીમ પ્યારમાં. બ

દાસીઓ—

જગજીતા જાણે છે તમામ,
હાવ ભાવે કરો સરવે કામ.

નાયકા—

જો ધારૂ તો ચારને નચાવું તારમાં તારા,

ગિસ્તોદ—

૨૪.

ધૂમક નજ હરી બોસો તત્વ ટંટોલો અખીયન બોલો. ધૂમક,

(૨૦)

હું જગત જાલમે જમકે અવસર ખોત અમોલી,
 રામનામ રસનાસે રટલે કૃતાંત કરી કો છાલો, ધ્રુમડ.
 મૂરખ્ય માનંત સદા હમકાટત હય કાલ
 પરનામર જાને નહી બડી કાલંકી ફાલ
 જોખન કે દીન ચાર હય તુટત તનકા તાલં
 મૂઠકાન કયુના ભજે દીનકો દેવ જ્યાલ. ધ્રુમડ.

માયકા—

૨૫:

મુજે મારગરો ન, છના અચ્છાહયે,
 અગર ચીર દેખો ન, સીના અચ્છા હયે મુઠ
 બાવરી બની શીરત મોહતજી મનસે,
 નહી ભાતા ખાના ન, પીના અચ્છા હય. મુઠ
 એવકાન, સરકો કલમ કરયે મેરે તનસે
 બહેતર એવજ લેના કીના અચ્છા હય. મુઠ
 બુલબુલે સૈયાદ જુદા કર ન ગુલશનસે;
 અતર ખુશખો તરસે યે હીના અચ્છા હય. મુઠ

અટપટ—

૨૬

જો જો આ મારી સ્થીતી ખેચી લીધી ખવારી,
 મે કર્મ કાળુ કીધુ નીચ નારથી
 શઠ મદન શંકરે નાખ્યો ખાળી
 શઠ મદન હેલુ મારી પ્રજાળી
 ભરમાયો વાતે ભોળી લીધી રક્ષા ચોળી
 નવ રીતી સારી ખોળી ધજત બધી ખોળી

(૨૧)

હું બન્યો બે હાલ તણે બ્રહ્મ અંશ થયો ચંદ્રાળ
જાગ્યો કુળમાં હું બુદ્ધી હીણા બાળ. બન્યો
નીચ નારી સંજે જાણું ન કોમ કાળ,

છોકરા—

૨૭

મારો મારો આ ચટપટને
ચુકાથી પગ પકડીને પછાડો આ ચટપટને.

ચટપટ—

ભાઈઓ ગૌ બ્રાહ્મણ જાણી ઉગારો આ ચટપટને

છોકરા—

પાક મેથીના પ્રેમ થકી ચખાડો આ ચટપટને મારો

ચટપટ—

તમ સહુનું કલ્યાણ જાણે તારો આ ચટપટને

છોકરા—

ફેંક ભાઈ કલ્યાણ કુવામાં પાડો આ ચટપટને
મારો

મસ્તાની—

૨૮

રસીયા રસિક મમ જગો જીવન મારા

(સીત સીત સીત)

તમે જગો જીવન મારા પાતળીયા પ્રીતમ પ્યારા

(સીત સીત સીત) રસીયા

(૨૨)

ધુતી નીદ્રાથી લપટાણા રે મુલાગી થઇ સપડાણાં
વીરહ અગનથી દુઃખી નવ કરો દારા (સીત સીત
સીત) રસીયા૦

શુભ અવસર આ વીતી જાયે રે પછી જાગેથી શુ થાયે
કમળ પ્રહારથી સદગુણ સજે સારા (સીત સીત
સીત) રસીયા૦

ગુણ ગુલાબ જળમાં દીડોરે લાગે મધુથી મીડો
સ્વામીને જગાડ ભાઈ ગુણ હું ગાઈશ તારા
(સીત સીત સીત-રસીયા૦

બાજરાવ— ૨૬

આવોજ આવ ન જરી રીસાઓ સહુણી સ્વામા પ્રાણ
ભામની ભાવે ભેટીડે તુ હર્ષ ધારી--આવોજ૦

મંતાની—

દીયો ન દમ દાદ ન દઉ ધુર્ત વિદ્યા જાણી
સ્વામી મુજને મમળે પાણી નથી નથી હુ નાદાન આ,
કરો જંગ મુમ ગ રી સામળીયા પાતળીયાજ
પ્રસન કરો.

બાજરાવ—

રહો રંગ અનંગ તરંગની લહેરે પ્રાણ પ્રિયા સું
પ્રેમ કરો-દીઓ,

નાના સાહેબ—

૩૦

પાપીએ પ્રપંચથી ફસાવ્યો મને કળ છળ બળગાઈ
વ્યાપિ પીતુ કંઈથી વિશેષ અનિતિ અવનિ તળમાં

બાજીરાવ—

ખોલ શું તું બહુ બળમાં વ્યાપે ઝાળ પળ પળમાં
તું અગાર મુજ કળમાં ખોલે પ્રાણ આ સ્થળમાં

નાના સાહેબ—કૂર આ કળી રૂપે વશ્યો છે આપ નળમાં.

બાજીરાવ—જા જા મૃત હોમ નહિ અ નળમાં—પાપી

મરતાની—

૩૧

ઈશ્વર આશો કોપ અચાનક અબળાપર આવો.
વીના વાંકથી એ વનમાળી મુજને શું તાવો—ઈં
ધર્મ કરતા ધાડજ વળગી શામળ કર સાવો.
ખાય દયા ડાકણને આતો ધરણીપતી ધાવો—ઈં
સદગુણ શાળી મમ સ્વામીને આવી સમજાવો.
દયા દારાની દાખો દીલમાં દીનનો છે દાવો—ઈં
ધરો દાનમાં અરજ કેશવ કરૂણા નીધી કહાવો.
અબળા છું આધાર વીનાની બુડતાં બચાવો.—ઈં

(૨૪)

અંક ત્રીજો,

મરેતાની—

૩૨

નફટ નિડર દુરરે ગમાર,

મરણનો માથે લે શીદ માર—

નફટ૦

કળ બળમાં વળી છળમાં છળાઇશ નહીં તલભાર-નફટ૦

શ્વેત્રસેન—

. મ્યાસી પ્રેમી અધરામૃત રસનાને પ્યારીયા.-અહા,

હાંસી કાં રહેમી થઇને કર આ છે કારી ઘા-અહા,

મરેતાની—

પાપી તારી અતે ખવારી થાજી તજને વું વ્યભિચાર,

નફટ૦

સીપાઇ

૩૩

ઝો બાપલીયા ખાધો ભૂતે ચીત મુજ ચળીયું અમકારે

ડાકણ શાકણ યક્ષ પીશાયણ મને ડરાવે દમકારે.

ગડબડ સડબડ જો કરું તો મને બ્રહ્મી ભય ભમકારે.

ધડબડ કરતું ધડપ લાઇ શું ધરણી પડીયું ધમકારે, ઝો૦

(૨૫)

શીરોમણી—

૩૪

કેવી અઠલ ઠોડીલાની કહોને જરીકં,
ગળે કંટીનું પડ ધરી ઠીક ઠીક ઠીક.
શીખ દીધીએ માત, બારે ઘઈ રહેવું આત,
તેથી ખુશી ખરેખાત, વઢો વાહ, વાહ, વાહ
આસરે સીધાવું ખાયડી બોલાવુ,
એવો છુ બહાદર જવાન (આ હા હા હા)
૩૫ કેવું મારું નરવરથી સારું જરા બે બે વારૂં
અરે હાં હાં હાં—

પદ્મણી—

૩૫

બેબન રંગે રંગાતી છાતી મુપકવ અનાર,
છાતી મુપકવ અનાર હીરાનો હાર ચોલીત મુખકાર.
રંગાતીઝ
કટી કેશ બારે લચકાતી વાયુ વેગથી હું વહી જતી,
ગાલઆ, લાલશા, રંગીલી, રસીલી, છબીલી હું નાર.
હશે પુન્યશાળી કેઈ મને ચાહનાર.— રંગાતીઝ

મળુળા—

૩૬

અલબેલી હું હું નાર નવેલી કેવી મારી ભરક
ચાલ ચરક મરક,
મળ્યો મંડી પતિ હું સ્વતાંત્ર છોકેલીને મીઠાને ફડક
મુદખનો મુંઝે હક.

(૨૬)

ચરૂં પોલકું મુંઠર સાડી સ્લીપર ચસમાની ચમક
 દખી થાય સહુ છક,
 વર શાખીન ઇંગ્લીશ મેન હું વર છોડી ઝાંકીના કર
 બસ ખોવી ન તક.

(યસ, યસ, ઓસરાર્થર.)

બસ ગાર્ડનમાં જઈ બાંધુ તર્ક,
 માય માઈન્ડ કહે તે કરવું વર્ક.— અલબેલી૦

મંજુળા— ૩૭

લલનાની લટક ચાલ જુઓ સ્વામીન,

ચટપટ—

અહો હર્ષ બેલી વહાલી રતી રસમાં છે લીન.

મંજુળા—

(છતરીછે છળે,)

ચટપટ—

(બાળા બાંધ્યો બળે.)

મંજુળા—

પ્રેમ પાસ નાખવામાં દીસો પ્રણીજ,

ચટપટ

અરે રનેહ મુત્રે બાંધી કર્યો ચટપટને લીન.

મંજુળા—

(છે જોગાળા છેલ)

ચટપટ—

(કરો સેલુનની સહેલ,)

સસનાગ

શીરોમણી—

૩૮

સુધારામાં આસાર કે બાકડીનો ખાવોમાર,
લાગ લાગી ચાર, ગડદા તમાચાનો નહીં

પાર. સુ૦

તુંછે મારી હુંહું તારો જરીકતો વિચાર.

મંજુળા—મુઆ લેતો જાને ગમાર,

શીરોમણી—હાય વાગ્યા બાપલીયા બાર,

મંજુળા— (ગો આવે ઢેમ ફુલ સ્ફૂટીટ ખસગડ,)

શીરોમણી— (હાય બાપ આ વગી શુ ગડબડ)

મંજુળા— (વળી બડબડ લે તારે થપ્પડ)

સુજ

ભગલો—

૩૯

હા ભરો શીરોમણી સાબરે,

બાપુ મલ્લ પત્ત તમે ચાલો,

પદ્મણી—

આપણે હહી ફુલમાં લાભરે

સરી લીધે મેં મનથી બહાણો,

(૨૮)

શીરોમણી—(ભગલા તું છે શાંભારે)

ભગલો—(તે પાડ આપના બહારે)

પદ્મણી—(હવે રાતે રમત માણે રે)

ભગલો—

(ઠીક છે બાપજી હાં હાં હાં

બેઠમજી છે રાત આંધળા

બસ માશુકથી માહાલો)

ડંગર

લક્ષ્મી—

૪૦

નવ જાણું અગમાં મુજને આ શું થતું હશે

નવ રાત્રી રંગમાં દીલ ફરદી આ થતુ દીશે

ઉર સ્થળ બે ઉપસી આવે ચિત્ત ચ ચળના ખતાવે

હવે હું થઈ કામની મટી મુઘા નામની

નીત બે જગમાં જબરાઈથી જતાં ધશે.

નવ૦

લક્ષ્મી—

૪૧

રે સહુણા શામ જાઓ શું દુઃખી કરી,

અરે આ મીન વારી વિષુ જશે નક્કી મરી.

નાનાસાહેબ—

શાણીરે સુખકર તું, દુઃખ હરતું,

દુઃખે રહી ઠરી મુઠરી

(૨૯)

સિક્કમી—

માણી રે નહીં જરી તમસંગ હું,
રતી રંગ હું વિધિએ હુદી કરી,

નાનાસાહેબ—

ગારી કાં ઘેલી થા ઘેલી થા
મીલાવશે હરી.

રે સહુજા,

કલ્યાણસ્વામી— ૪૨

દેવા દેવ ક્ષમાળ ગુરુ દીનના.

શેવા કરૂં શક્તીથી

દેવા દરશન આવી દ્યો નરહરી,

ભાવે ભળું ભક્તીથી.

ઠાલો તાપ કૃતાપ તનુ તણા.

ભાળો રૂડી રૂક્તીથી.

આધી વ્યાધી ઊપાધીને ચળ કરી,

પાળો પ્રભુની ભુક્તીથી.

મસ્તાની— ૪૩

નીરાકાર નીરંજન નાથ હરી,

ક્ષમા કરજો સ્વામી મમ દોષ,

તજીને રોષ દયાળુ તાત હરી—

નીરાકાર

મમતામાં બૂલી ગઈ વંજને બાણી વિકર નવ વાગ

(૩૦)

ધાયા કૂર ધાર લજવી જાત હરી— નીરાકાર૦
કર્મ કુડાં કહેતાં કપુ'જીં બહુયા નહીં સાક્ષાત.
હવે રહ પાત કરં આપખાત હરી— નીરાકાર૦

પદ્મણી—

૪૪

બની બની તારા રૂપે હુ દીવાની,
ખારા પ્રેમે હુ થઇ તારી બની.

ભગલો—

વહાલી વસો મુજ આવી અતરમાં,
મોહની નાખી વશ કીધો મુખંતરમાં.

પદ્મણી—

તારી સારી, આંખો કારી, કામજુગારી
વારી વારી
ચેહરો ન કોઇ તુજ સાની. (હલો હલો,) ખારા૦

ભગલો—

આવો આવો ઝોરા આવો દયા લાવો
મહેરબાન,

પદ્મણી— દયો પ્રીતોનીઆજે નીશાની (હલો હલો) ખારા૦

(૩)

ભગલો— ખારી આવો લેટી જવો,

(વાહલી એમ કાં વિચારો છો આવી જાય.)

પદ્માણી—(રાખો કાંઈ લજ્જા શરમ)

ભગલ—(મીઠી ખારી જવા દો)

૧—(ધરો કાંઈ મનમાં શરમ)

—(મોજ મળ થાવા દો)

—(હાથે હાથ ઝાલીને લટકાથી ચાલીયે મલકના)

—(હું મોકોર વુ થઈ ઠકરાણી)

૫ :ણી—(ઓય ઓય)

રહેવું આનંદ રોજ મોજ માણી— ખારો

કંચની— ૪૫

મમ હમ જનનનન બીજવા,
ગજત પુની ધુધર કરત ધુમ જનનનનનન
બાજત મુદંગ ખુમ જનનનનન— રમો
સમે મુરેનકી, ફોર ઘોડત હય,
તાન મુદત શર જનનનનન—
રંગ રાગથી ભરે, જનનનનન.
કંપતી રહે મુખ જનનનન—

(૩૨)

સર્વપાત્રો—

૪૬

સ્વામી બુદ્ધિમામી અંતર્યામી બહુ નામી ધરં દયા.

કાર્ય કૃપાં કીધા તપ નરાધરોતો હુમાં નહુ.

શુભન ભક્ત તણા લીડ લાંજન કરણા કરજો કાન. —૨૫

નીચે લખેલી જુએ શ્રી ભારત નાટક સંઘ
નીનો મુકામ જ્યાં હોય ત્યાંથી મળશે. મારે
સાહેબને બેઠવાં હશે તેમજ રોકડી દીઠતથા
મંગાવી લેવાં. નાટક કામજી રાખવામાં
આવશે નહીં.

નામ.			દીન.
વિર-વિજય નાટકનાં માયનો...	...	...	૧—૨—૦
રમણસિંહ	...	...	૧૦
દરિયાં...	...	...	૧૦
અબ્દુલ મલિક	...	...	૧૦
બેગીરાજ	...	...	૦
કૃષ્ણ ચન્દ્ર	...	...	૦—
મુખ-વા...	...	...	૦—
વિજય-કમળા.	...	...	૦—૦
અ પ્રતિષ્ઠા.	...	...	૦

શ્રી ભારત નાટક સંઘ

